

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14Cob/183/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719201450
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Nemčeková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5719201450.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Nemčekovej a členov senátu JUDr. Martiny Nemravovej a JUDr. Róberta Bebčáka v sporovej právnej veci žalobcu: Chenaran Gostaresh Sazeh Co., Ltd., so sídlom 1 Qabousnameh Street, Motahari Avenue, 1588833133, Teherán, Irán, reg. č.: 224304, zastúpeného: KUTAN & PARTNERS s.r.o., so sídlom Rajská 15/A, 811 08 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 861 308, proti žalovanej: B. O., nar. XX.XX.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX, bytom P. XXXX/X, XXX XX P., zastúpenej: Advokátska kancelária Hagara - Hagarová, s.r.o., so sídlom Daniela Dlabača 35, 010 01 Žilina, IČO: 36 806 498, o určenie neúčinnosti právneho úkonu Kúpnej zmluvy zo 04.10.2017, v štádiu konania o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Martin č.k. 17Cb/27/2019-101 z 30. apríla 2019, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Martin č.k. 17Cb/27/2019-101 z 30. apríla 2019

potvrďuje.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Martin (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením nariadil neodkladné opatrenie (ďalej aj „NO“), ktorým uložil žalovanej, aby nenakladala, nezaťažovala a nescudzovala nehnuteľnosť evidovanú Okresným úradom Martin, odbor katastrálny, na LV č. XXXX, parcela CKN č. 1260/176 o výmere 3.200 m², druh pozemku ostatná plocha v katastrálnom území P. až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o určenie neúčinnosti právneho úkonu. V odôvodnení uznesenia poukázal na žalobu vo veci samej, ktorou sa žalobca domáha voči žalovanej určenia neúčinnosti právneho úkonu v zmysle § 42a a nasl. Občianskeho zákonníka, a to kúpnej zmluvy zo dňa 04.10.2017, uzavretej medzi spoločnosťou 3COM - GTN Hydraulics, s.r.o., Bratislava, IČO: 36 373 818 (ďalej aj „dlžník“) a žalovanou, predmetom ktorej bol odplatný prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v katastrálnom území P., zapísanej na LV XXXX, parc. CKN č. 1260/176, vo výlučnom vlastníctve dlžníka, do výlučného vlastníctva žalovanej (ďalej aj „kúpna zmluva“). Žalobu odôvodnil žalobca tým, že rozsudkom Okresného súdu Martin sp.zn. 18Cb/139/2016 zo dňa „216.3.2017“ (poznámka odvolacieho súdu - správne malo byť uvedené „16.03.2017“) bol žalobcovi priznaný nárok voči dlžníkovi na zaplatenie sumy 60.803,- Eur s príslušenstvom, titulom bezdôvodného obohatenia, na základe ktorého žalobca podal 19.12.2018 návrh na vykonanie exekúcie a Okresným súdom Banská Bystrica bolo vydané upovedomenie o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie sp. zn. 28EK/55/2019 zo dňa 01.03.2019, ako aj upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 29.03.2019. Žalobca má za to, že v čase uzavretia kúpnej zmluvy 04.10.2017 medzi dlžníkom a žalovanou bolo zrejmé, že dlh dlžníka voči žalobcovi existuje, nakoľko táto povinnosť bola judikovaná rozsudkom Okresného súdu Martin. Kúpna zmluva zo 04.10.2017 ako právny úkon dlžníka ukracuje uspokojenie veriteľa - žalobcu, pretože doposiaľ nebola pohľadávka žalobcu voči dlžníkovi uspokojená. Žalovaná bola v čase uzavretia kúpnej zmluvy zo dňa 04.10.2017 zároveň konateľom dlžníka. Pasívna legitímácia žalovanej je teda daná ust. § 42b Občianskeho zákonníka.

2. Okresný súd ďalej uviedol, že v tej istej veci dňa 15.04.2019 žalobca podal návrh na nariadenie NO, ktorým by súd uložil žalovanej, aby nenakladala, nezaťažovala a nescudzovala nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom právneho úkonu, ktorého neúčinnosti sa domáha. Návrh na nariadenie NO odôvodnil okolnosťami uvádzanými v žalobe vo veci samej s tým, že zdôraznil, že v zmysle rozsudku Okresného súdu Martin sp.zn. 18Cb/139/2016 je žalobca veriteľom dlžníka, pričom pohľadávka žalobcu voči dlžníkovi je 60.803,- Eur a po vydaní tohto rozsudku a zároveň po vydaní uznesenia Okresného súdu Martin sp.zn. 18Cb/139/2016 z 24.07.2017 o zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku vo veci samej previedol dlžník vlastnícke právo k nehnuteľnosti na žalovanú. Preto existujú dôvodné pochybnosti, že v exekučnom konaní začatom 19.12.2018, ktorého podkladom je exekučný titul - rozsudok Okresného súdu Martin sp.zn. 18Cb/139/2016, bude zistený akýkoľvek majetok dlžníka, z ktorého by mohlo dôjsť k uspokojeniu pohľadávky žalobcu. Preto sa žalobca domáha určenia, že kúpna zmluva medzi dlžníkom a žalovanou je právne neúčinná. Žalobcu utvrdzuje v obave ohľadne uspokojenia jeho pohľadávky aj skutočnosť, že dňa 08.04.2019 bol povolený vklad vlastníckeho práva k ďalším nehnuteľnostiam dlžníka, evidovaným na LV XXXX, k.ú. P., v prospech tretej osoby, a to DS-Dynamic Solution s.r.o. Martin. Žalobca zdôraznil, že tretia osoba, na ktorú dlžník previedol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam na LV XXXX, v k. ú. P., následne predmetné nehnuteľnosti scudzila v prospech ďalšieho nadobúdateľa. Žalobca má dôvodnú obavu, že aj vo vzťahu k nehnuteľnosti, ktorá je predmetom konania vo veci samej, dôjde k opätovnému prevodu vlastníckeho práva z výlučného vlastníctva žalovanej na tretiu osobu, a to v zrychlenom konaní o vklade do KN, keďže aj vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v prospech žalovanej bol povolený hneď na druhý deň od podania návrhu na vklad. Žalobca tiež poukázal na skutočnosť, že v nadväznosti na jeho pohľadávku voči dlžníkovi bolo začaté trestné stíhanie pod ČVS: ORP-463/3-VYS-MT-2018 za prečin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a), ods. 4 Trestného Zákona účinného od 01.01.2017 do 07.11.2017.

3. S odkazom na obsah spisu a právnu úpravu v ust. § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2 písm. c), § 326 ods. 1, § 328 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“), okresný súd konštatoval dôvodnosť návrhu žalobcu na nariadenie NO a vyhovel mu. Uviedol, že NO je možné nariadiť za splnenia aspoň jednej z dvoch podmienok, a to ak je obava, že exekúcia bude ohrozená, alebo je potrebné bezodkladne upraviť pomery.

4. K osvedčeniu nároku, ktorého ochrany - zabezpečenia sa žalobca navrhovaným NO domáha, okresný súd uviedol, že v inom konaní Okresný súd Martin pod sp. zn. 18Cb/139/2016 dňa 16.03.2017 vydal rozsudok (ako rozsudok pre zmeškanie), ktorým dlžníkovi (tam žalovanému - 3COM - GTN Hydraulics s.r.o. Bratislava) uložil povinnosť zaplatiť „žalovanému“ (poznámka odvolacieho súdu - správne malo byť uvedené „žalobcovi“) sumu 60.803,- Eur s príslušenstvom. Dňa 24.07.2017 Okresný súd Martin uznesením zamietol návrh žalovaného (tu dlžníka - pozn. odvolacieho súdu) na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ktoré rozhodnutie bolo uznesením Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 13Cob/135/2018, zo dňa 14.11.2018, potvrdené. Podľa okresného súdu je zrejmé, že v čase od vydania rozsudku pre zmeškanie do rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/135/2018 dlžník kúpnu zmluvou zo 04.10.2017 previedol nehnuteľnosti zapísané na LV XXXX pre k.ú. P., parcela CKN 126/160, na žalovanú v tomto konaní - B. O.. Uvedené skutočnosti mal súd osvedčené kúpnu zmluvou predloženou žalobcom s tým, že návrh na vklad vlastníckeho práva bol podaný v rovnaký deň, ako bola uzavretá zmluva, teda 04.10.2017, pričom rozhodnutie o povolení vkladu, ako vyplýva z listiny Okresného úradu Martin, Katastrálny odbor, označenej ako rozhodnutie číslo vkladu V4607/2017, bolo vydané nasledujúci deň, dňa 05.10.2017. Listinou označenou ako upovedomenie o začatí exekúcie sp. zn. 416EX67/19 mal okresný súd osvedčené, že na základe exekučného titulu, a to rozsudku Okresného súdu Martin sp.zn. 18Cb/139/2016 začala dňa 01.03.2019 exekúcia v prospech žalobcu voči dlžníkovi ako povinnému.

5. Z výpisu z Obchodného registra na spoločnosť 3COM-GTN Hydraulics s.r.o. okresný súd zistil, že v čase účinenia právneho úkonu, ktorého neúčinnosť je namietaná, a to kúpnej zmluvy zo 04.10.2017, ktorou došlo k prevodu vlastníckeho práva na žalovanú, vyplýva, že od 08.04.2005 do 02.11.2017, t.j. aj v rozhodnom období, bola žalovaná B. O. štatutárnym orgánom predávajúceho - dlžníka žalobcu. Uvedenou skutočnosťou mal okresný súd za osvedčenú dôvodnosť návrhu s tým, že doloženými listinami mal okresný súd za osvedčenú aj skutočnosť, že po vydaní exekučného titulu a pred začatím exekúcie na základe uvedeného exekučného titulu, sa dlžník, ktorý konal prostredníctvom svojej konateľky B. O., zbavil svojho majetku, a to nehnuteľností zapísaných na LV XXXX pre k. ú. P., ktoré previedol v prospech práve svojej konateľky B. O.. Tým mal okresný súd za osvedčený predpoklad, že B. O. vedela, že Okresný súd Martin rozsudkom sp.zn. 18Cb/139/2016 zaviazal dlžníka, u ktorého ona

vykonávala funkciu konateľky, k zaplateniu sumy 60.803,- Eur v prospech žalobcu a napriek tomu učinila za dlžníka, ako jeho konateľka právny úkon a previedla majetok na seba ako na fyzickú osobu, čím reálne došlo k zmenšeniu majetku dlžníka a teda k ohrozeniu exekúcie, ktorá reálne na základe exekučného titulu a to rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 18Cb/139/2016 bola začatá. Samotná skutočnosť, že vo veci bola podaná aj žaloba o určenie neúčinnosti právneho úkonu a to kúpnej zmluvy zo 04.10.2017, ktorou reálne došlo k zmenšeniu majetku dlžníka žalobcu, v súvislosti s ust. § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka, osvedčuje ohrozenie realizácie exekúcie práve vzhľadom na to, že žalovaná ako konateľka dlžníka žalobcu učinila právny úkon v prospech seba samej, čím došlo k zníženiu majetku dlžníka a možno predpokladať, že žalovaná konala v snahe pomôcť dlžníkovi a keďže to, čo ona uvedeným úkonom - kúpnu zmluvou zo 04.10.2017 nadobudla, môže byť ohrozené, pretože žalobca môže na uspokojenie svojej pohľadávky požadovať uspokojenie z toho, čo odporovaným právny úkonom ušlo z dlžníkovho majetku (ktorý majetok nadobudla práve žalovaná), tak už samotnou touto skutočnosťou je osvedčený predpoklad ohrozenia exekúcie. Toto osvedčenie mal súd utvrdené aj skutočnosťou, že dlžník žalobcu - spoločnosť 3COM - GTN Hydraulics s.r.o., po vydaní exekučného titulu rozsudku Okresného súdu Martin sp.zn. 18Cb/139/2016 a po začatí exekúcie na základe tohto exekučného titulu, previedol časť svojho (ďalšieho) majetku na spoločnosť DS - Dynamic Solution s.r.o. Martin, a tá následne previedla tento majetok na tretiu osobu. Vzhľadom k tomu, v tomto štádiu konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia okresný súd mal za to, že je osvedčená jedna z podmienok nariadenia neodkladného opatrenia a to, že exekúcia vedená v prospech žalobcu bude ohrozená a preto návrhu v celom rozsahu vyhovel. Okresný súd uviedol, že rozhodnutie o trovách konania súvisiacich s neodkladným opatrením bude zohľadnené v rozhodnutí o trovách konania vo veci samej.

6. Proti uzneseniu o nariadení NO podala žalovaná (ďalej aj „odvolateľka“) včas odvolanie (č.l. 140 a nasl. spisu) z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. g), h) CSP, teda, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené [písm. g)] a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [písm. h)].

7. Žalovaná zvýraznila, že nehnuteľnosť tvoriacu predmet žalobou odporovanej kúpnej zmluve zo 04.10.2017 a ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený ku dňu 16.10.2017, nadobudla do výlučného vlastníctva odplatným právny úkonom. Odvtedy nepodniká žiadne kroky, ktoré by vzbudzovali akékoľvek podozrenie o jej úmysle túto previesť na tretiu osobu. Uviedla, že: „V žiadnom prípade tak nemožno hovoriť o opätovnom prevode vlastníckeho práva ako to uvádza žalobca“. Skutočnosť, že dlžník previedol iné nehnuteľnosti na tretiu osobu, ktorá ich následne previedla na ďalšieho nadobúdateľa, je absolútne irelevantná a nemôže vzbudzovať obavu, ktorú žalobca prezentuje. Žalovaná má za to, že žalobca nesplnil povinnosť osvedčiť dôvodnosť nároku, preto súd prvého stupňa nemal návrhu na nariadenie NO vyhovieť. Z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, akým spôsobom okresný súd preukazoval dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, preto je jeho rozhodnutie arbitrárne a nepodložené dôkazmi. Okresný súd sa len stotožnil so skutkovými tvrdeniami a právnymi dôvodmi uvedenými žalobcom v návrhu na nariadenie NO, pričom z neho nevyplýva, prečo je nárok, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, dôvodný, v dôsledku čoho je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné. Pokiaľ okresný súd konštatoval, že existuje obava, že exekúcia bude ohrozená, tak podľa žalovanej skutočnosť, že sa žalobca nebude môcť uspokojiť z majetku dlžníka, t.j. že exekúcia voči dlžníkovi bude ohrozená, však nie je dôvodom na vydanie NO na majetok žalovanej, keďže v prípade úspechu v súdnom konaní o neúčinnosti právneho úkonu týkajúcom sa nehnuteľnosti, bude môcť exekútor vykonať exekúciu predajom tejto nehnuteľnosti. Žalovaná však nevykonáva žiadne úkony, ktoré by odôvodňovali jej úmysel previesť alebo zaťažiť túto nehnuteľnosť, a tak znemožniť uspokojenie žalobcu v prípade úspechu v konaní z tejto nehnuteľnosti. Len samotná subjektívna obava žalobcu nie je dostačujúca na to, aby bola považovaná za dôvodnú. Žalobca tak nepreukázal reálnu obavu, ktorá by mala byť osvedčená.

8. Žalovaná má ďalej za to, že nebola splnená podmienka primeranosti pre nariadenie NO, keďže hodnotu nehnuteľnosti nemal okresný súd ani možnosť preskúmať a zistiť, či je výška judikovanej pohľadávky primeraná k cene nehnuteľnosti, ktorej sa neodkladné opatrenie týka. Ako vyplýva z článku IV. kúpnej zmluvy, zmluvné strany dohodli kúpnu cenu 209.015,- Eur. Žalovaná si dala vypracovať súkromný znalecký posudok č. 83/2019 z ktorého vyplýva, že všeobecná hodnota nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom kúpnej zmluvy, bola len ku dňu povolenia vkladu v sume 197.000,- Eur. Vzhľadom na vývoj cien nehnuteľností možno dôvodne predpokladať, že táto je v súčasnosti ešte vyššia.

9. Súd prvej inštancie zakázal žalovanej nakladať s nehnuteľnosťou, ktorá je nepomerne vyššej hodnoty ako je hodnota žalobcovej judikovanej pohľadávky. Žalovaná má za to, že napadnutým uznesením tak došlo k zásahu do jej ústavou garantovaných práv, keď súd prvej inštancie nezobral pri rozhodovaní do úvahy zásadu proporcionality. Medzi individuálnym záujmom žalobcu a zásahom do vlastníckych práv žalovanej je výrazný nepomer, čím došlo k porušeniu tejto zásady. Nariadením NO došlo k zásahu do vlastníckeho práva žalovanej nad nevyhnutnú mieru a vzhľadom na jeho neprimeranosť má žalovaná za to, že je nezákonné. Poukázala v tejto súvislosti na rozhodovaciu činnosť súdov v obdobných veciach, a to na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 43Cob/155/2017 z 22.11.2017.

10. Žalovaná zastáva názor, že právny úkon nemal za následok zmenšenie majetku dlžníka, nakoľko za prevod vlastníckeho práva získal sumu vyššiu ako bola jeho všeobecná hodnota. V dôsledku ekvivalentného právneho úkonu totiž nenastalo zmenšenie majetku dlžníka a k uspokojeniu veriteľovej pohľadávky mohol slúžiť majetok dlžníka, aj keď zmenil podobu svojich aktív - v rovnakej hodnote (cene), ako keby k tomuto právnomu úkonu nedošlo. Žalovaná má za to, že v prejednávanej veci neboli splnené predpoklady na nariadenie NO, a preto navrhla odvolaciemu súdu, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na nariadenie NO zamietne a prizná žalovanej nárok na náhradu trov konania.

11. K doručenému odvolaniu žalovanej sa písomne vyjadril žalobca (č.l. 171 a nasl. spisu). Zdôraznil, že žalobou napadnutá kúpna zmluva naplňa všetky aspekty odporovateľného právneho úkonu; žalovaná v čase prevodu nehnuteľnosti kúpnu zmluvou v jej prospech pôsobila na pozícii konateľky. Navrhované NO žalobca považuje za jediný možný a primeraný prostriedok účinnej ochrany jeho práv počas konania. V tomto smere poukázal na postup Okresného úradu Martin, katastrálneho odboru, ktorý odmietol vyhovieť žiadosti žalobcu o zápis poznámky na príslušný LV o vedení predmetného konania vo veci samej. Ďalej citoval z uznesenia ÚS SR „sp. zn. II. ÚS 7/2012-9, že: „domáhať sa v súdnom konaní vyhlásenia úkonu za neúčinný voči veriteľovi možno iba vo vzťahu k právnym úkonom dlžníka, a nie aj vo vzťahu k úkonom prvého nadobúdateľa v prospech druhého nadobúdateľa ...“, pričom práve v tejto skutočnosti vidí žalobca potrebu bezodkladnej úpravy pomerov a zároveň obavu, že exekúcia bude ohrozená.

12. Žalobca trval na tom, že obavy vo vzťahu k žalovanej vyvoláva aj scudzenie ďalších nehnuteľností dlžníka (na LV č. XXXX., č. XXXX v k. ú. P.). K tvrdeniu žalovanej, že nepodniká žiadne kroky, ktoré by vzbudzovali akékoľvek podozrenie o jej úmysle previesť nehnuteľnosť na tretiu osobu, žalobca poukázal na závery viacerých rozhodnutí krajských súdov (napr. Krajský súd v Prešove, sp. zn. 8Co/23/2015, Krajský súd v Trenčíne, sp. zn. 5Co/278/2014, Krajský súd v Prešove, sp. zn. 18Co/44/2015, Krajský súd v Trenčíne, sp. zn. 17Co/255/2016), na ktoré odkazuje aj odborná právnická literatúra [ŠTEVČEK, M., FICOVÁ, S., BARICOVÁ, J., MESIARKINOVÁ, S., BAJÁNKOVÁ, J., TOMAŠOVIČ, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, s. 1102-1103].

13. K tvrdeniu, že nebola neosvedčená dôvodnosť nároku, žalobca uviedol, že samotné prebiehajúce konanie o neúčinnosť právneho úkonu je dôvodom na nariadenie NO. Poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/31/2019, podľa ktorého: „Prípadná exekúcia, by však mohla byť ohrozená, ak by žalovaný ešte pred právoplatným skončením konania o neúčinnosť právneho úkonu previedol sporné nehnuteľnosti na tretiu osobu, v ktorom prípade, by uspokojenie pohľadávky exekúciou predmetných nehnuteľností na základe právoplatného rozsudku vydaného v tomto konaní nebolo možné. Vzhľadom na uvedené je žiaduce, aby vo vlastníckych vzťahoch k predmetným nehnuteľnostiam nevznikali zmeny, pretože autoritatívne súdne rozhodnutie by sa mohlo stať problematické zrealizovať, pokiaľ by medzičasom nehnuteľnosť bola prevedená a jej vlastníctvo by svedčalo v prospech iného. Preto je daná potreba bezodkladnej úpravy pomerov nariadeným neodkladným opatrením, čím pominie hrozba zmarenia prípadnej exekúcie, dôjde k dočasnej stabilizácii pomerov a umožní sa ničím nerušené judikovanie súdu vo veci samej.“ Skutočnosť, že hodnota predmetnej nehnuteľnosti je podľa predloženého znaleckého posudku vyššia ako hodnota judikovanej pohľadávky, nie je podľa žalobcu relevantná; práve kúpna zmluva, ktorou došlo k scudzeniu nehnuteľnosti v prospech žalovanej naplňa všetky aspekty odporovateľného právneho úkonu, a to aj so zreteľom na skutočnosť, že podľa vyjadrenia súdneho exekútora dlžník nemá iný majetok. Rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 43Cob/155/2017, o ktoré sa opiera žalovaná pri svojej argumentácii o neprimeranosti ceny nehnuteľnosti vo vzťahu k pohľadávke žalobcu, nemožno uplatniť na tento prípad. Pokiaľ žalovaná tvrdí, že kúpna zmluva bol ekvivalentný právny úkon, t.j. bola zaplatená kúpna cena za nehnuteľnosť, a teda nedošlo k

objektívnemu zmenšeniu majetku dlžníka, tak žalobca poukázal na to, že žalovaná žiadnym spôsobom nepreukázala skutočné zaplatenie kúpnej ceny v zmysle kúpnej zmluvy. Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté potvrdil ako vecne správne a zaviazal žalovanú na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

14. K doručenému vyjadreniu žalobcu sa písomne vyjadrila žalovaná (č.l. 191 a nasl. spisu), a to v rámci vyjadrenia aj k veci samej. Poukázala na odplatnosť žalobou napadnutého právneho úkonu - prevodu vlastníckeho práva predávajúceho na kupujúceho. Uviedla, že zmluvné strany uzavreli dňa 13.01.2014 Zmluvu o budúcej kúpnej zmluve (ďalej aj „zmluva o budúcej zmluve“), v ktorej sa dohodli, že uzavrú kúpnu zmluvu, v ktorej budúci predávajúci prevedie vlastnícke právo k nehnuteľnosti na budúcu kupujúcu za kúpnu cenu 209.015,- Eur (ďalej už len “kúpna cena“) potom, čo záložní veritelia udelia súhlas s výmazom záložných práv z katastra nehnuteľností. V zmluve o budúcej zmluve bolo dohodnuté, že budúci predávajúci je povinný prijať aj čiastkové plnenia od budúcej kupujúcej, ktoré budú celkovo predstavovať kúpnu cenu za nehnuteľnosť. Žalovaná v zmysle zmluvy o budúcej zmluve poskytovala spoločnosti zálohy viažuce sa ku kúpnej cene, a to v nasledovných termínoch: 16.01.2017 - v sume 66.000,- Eur, 28.03.2017 - v sume 66.000,- Eur, 21.04.2017 - v sume 66.000,- Eur a 04.10.2017 - v sume 11.015,- Eur. Ako dôkaz pripojila zmluvu o budúcej zmluve a Príjmový pokladničný doklad zo 16.01.2017, Príjmový pokladničný doklad z 28.03.2017, Príjmový pokladničný doklad z 21.04.2017, Príjmový pokladničný doklad zo 04.10.2017 a listinu označenú ako Sumarizácia poskytnutých záloh zo dňa 04.10.2017. Podľa žalovanej teda nadobudla nehnuteľnosť na základe odplatného právneho úkonu, t.j. dlžníkovi bola vyplatená kúpna cena, ktorá mohla slúžiť na uspokojenie žalobcovej pohľadávky a kúpna zmluva nemala za následok zmenšenie majetku dlžníka, nakoľko za prevod vlastníckeho práva obdržal jeho obvyklú cenu, resp. bola mu poskytnutá rovnocenná náhrada a preto týmto úkonom nemohlo dôjsť k ukráteniu uspokojenia veriteľovej (žalobcovej) pohľadávky. Ako vyplýva z článku IV. kúpnej zmluvy, zmluvné strany si dohodli kúpnu cenu v sume 209.015,- Eur a uzavreli Osobitnú dohodu o spôsobe a termíne úhrady kúpnej ceny, ktorú žalovaná ku svojmu vyjadreniu pripojila. Žalovaná ďalej uviedla, že si dala vypracovať súkromný znalecký posudok č. 83/2019, z ktorého vyplýva, že všeobecná hodnota nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom kúpnej zmluvy, bola len ku dňu povolenia vkladu v sume 197.000,- Eur, teda dlžníkovi uhradila za nehnuteľnosť vyššiu sumu ako určil znalec, t.j. dlžník za prevod vlastníckeho práva obdržal vyššiu ako obvyklú cenu. Podľa žalovanej odporovateľnými nemôžu byť nikdy tzv. ekvivalentné právne úkony, pri ktorých nedochádza k objektívnemu zmenšeniu majetku dlžníka. Je však nevyhnutné, aby išlo o reálne ekvivalentné právne úkony. V konaní o odporovacej žalobe musí byť preto záver, že napadnutý právny úkon je úkonom ekvivalentným, vždy bezpečne preukázaný, a to nielen odkazom na samotné znenie právneho úkonu, ale zistením, že za plnenie, ktoré ním dlžník stratil, nadobudol iné plnenie skutočne ekvivalentnej povahy. Z hľadiska splnenia podmienky objektívneho ukrátenia veriteľovej pohľadávky je preto rozhodujúce, aby súd posúdil všeobecnú (obvyklú) cenu, ktorú by bolo možné dosiahnuť pri predaji nehnuteľnosti, a to v dobe uzavretia odporovateľnej kúpnej zmluvy (L.Drápal: Zápis zo školenia na tému : Odporovateľnosť a konkurzy“ uverejnený v časopise Justiční praxe č. 5, ročník 2002, str. 240 in NS ČR sp. zn. 30Cdo 2435/2006, aj NS ČR sp. zn. 21Cdo 2426/1999). Keďže dlžník nadobudol za prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti finančné prostriedky, ktoré sú ekvivalentom k vlastníckemu právu, tak na strane dlžníka nedošlo podľa žalovanej k objektívnemu zmenšeniu majetku. Žalovaná poukázala aj na to, že previedla svoj obchodný podiel v spoločnosti 3 COM - GTN Hydraulics, s.r.o. na Martina Nováka, bytom Národného odboje 794/15, 400 03 Střekov, Česká republika. V zmysle zmluvy o prevode obchodného podielu tento uviedol, že preberá všetky záväzky tejto spoločnosti vzniknuté od jej vzniku až do dňa podpisu zmluvy o prevode obchodného podielu. Nadobúdateľ sa taktiež oboznámil s ekonomickým stavom spoločnosti, a celou písomnou agendou spoločnosti vrátane jej účtovníctva, ktorú prevzal pri podpise zmluvy o prevode obchodného podielu. K tomuto tvrdeniu doložila k svojmu vyjadreniu Zmluvu o prevode obchodného podielu. Uviedla, že v čase prevodu obchodného podielu v spoločnosti 3 COM - GTN Hydraulics, s.r.o. mala spoločnosť uhradenú celú kúpnu cenu za prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Finančné prostriedky zložené do pokladne ako zálohy boli odovzdané novému spoločníkovi, ktorý ich mal povinnosť riadne zaúčtovať. Vo vzťahu k argumentácii (aj) vo veci samej poukázala na ust. § 153 ods. 1 CSP s tým, že si splnila povinnosť procesnej obrany a predložila prostriedky procesnej obrany už skôr, aby konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Žalovaná uviedla, že trvá na právnom názore prezentovanom v jej odvolaní zo dňa 31.05.2019 a navrhla, aby (okresný) súd po vykonanom dokazovaní vo veci samej vydal, rozsudok, ktorým žalobu zamietne a prizná žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu a v konaní o neodkladnom opatrení aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne a prizná žalovanej nárok na náhradu trov konania.

15. K doručenému vyjadreniu žalovanej sa písomne vyjadril žalobca (č.l. 222 a nasl. spisu). Zopakoval svoje stanovisko z predchádzajúceho vyjadrenia a doplnil k novej argumentácii žalovanej vo vyjadrení na č.l. 191 a nasl. spisu, že v listinných dôkazoch predložených žalovanou sú rozpory, ktoré považuje za potrebné zohľadniť pri ich hodnotení. V tomto smere poukázal na čl. III. doložený Zmluvou o budúcej zmluve z 13.01.2014 a čl. IV. Kúpnej zmluvy, a to, že samotná zmluva o budúcej zmluve sa v kúpnej zmluve nespomína. Žalovanou tvrdené vyplatenie sumy 209.015 Eur na základe Zmluvy o budúcej zmluve označil žalobca za porušenie zákona č. 394/2012 Z.z. o obmedzení platieb v hotovosti. Žalobca má za to, že kúpna cena za nehnuteľnosť nebola dlžníkovi ako predávajúcemu vyplatená, a preto došlo uzatvorením kúpnej zmluvy k zmenšeniu majetku dlžníka, ktoré malo za následok ukrátenie uspokojenia žalobcu ako veriteľa. Pokiaľ žalovaná vo vyjadrení tvrdí, že v prípade kúpnej zmluvy sa jedná o tzv. ekvivalentný právny úkon, pri ktorom nemalo dôjsť k zníženiu majetku dlžníka, že kúpna zmluva mala byť uzatvorená na základe zmluvy o budúcej zmluve z 13.01.2014 a celá kúpna cena mala byť vyplatená pred uzatvorením kúpnej zmluvy v hotovosti, tak žalovaná rovnakým spôsobom argumentovala už v odvolaní z 31.05.2019 proti uzneseniu o NO, avšak k odvolaniu nepripojila akékoľvek dôkazy ohľadom zaplatenia kúpnej ceny dlžníkovi a tvrdeného uzatvorenia zmluvy o budúcej zmluve, hoci tieto zjavne mohla predložiť už v odvolaní proti NO. Žalobca poukázal na znenie ust. § 153 ods. 1 CSP s tým, že v tejto situácii došlo k porušeniu sudcovskej koncentrácie konania žalovanou, a preto žalobca z právnej opatrnosti navrhuje, aby súd v zmysle ust. § 153 ods. 2 CSP neprihliadol na listinné dôkazy predložené žalovanou s jej vyjadrením (Zmluva o budúcej zmluve zo dňa 13.01.2014, všetky príjmové pokladničné doklady a Sumarizácia poskytnutých záloh zo dňa 04.10.2017). Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne a zaviazal žalovanú na náhradu trov konania v plnom rozsahu. (Vo veci samej navrhol, aby súd žalobe vyhovel a zaviazal žalovanú na náhradu trov konania v plnom rozsahu).

16. Postupom okresného súdu na č.l. 230 spisu bolo vyjadrenie žalobcu z 15.07.2019 doručené protistrane.

17. Krajský súd v Žiline (ďalej aj „odvolací súd“) ako súd odvolací (§ 34 CSP) postupom v medziach podľa ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 329 ods. 1 veta prvá CSP v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP, napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne rozhodnutie.

18. Na základe a len v rámci podaných odvolacích dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní, vyvolanom včas podaným a prípustným odvolaním žalovanej, oboznámil so spisovým materiálom. Z obsahu spisu bolo zrejmé, že žalobca sa podaným návrhom zo dňa 12.04.2019 domáha voči žalovanej nariadenia NO v konaní vo veci samej. Vecou samou v tomto prípade je potrebné rozumieť prebiehajúci spor o určenie neúčinnosti Kúpnej zmluvy zo dňa 04.10.2017 medzi dlžníkom žalobcu a žalovanou ako nadobúdateľkou predmetných nehnuteľností, vo vzťahu ku ktorým žalobca navrhol nariadiť NO.

19. Podľa ust. § 379 CSP v spojení s ust. § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

20. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

21. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

22. Podľa ust. § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

23. Podľa ust. § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

24. Podľa ust. § 325 ods. 2 písm. c) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami.

25. Podľa ust. § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

26. Podľa ust. § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

27. V zmysle úpravy v § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie možno nariadiť len v prípade, ak je potrebná bezodkladná úprava pomerov, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Ten, kto požaduje nariadenie NO, je pritom v zmysle § 326 ods. 1 CSP povinný opísať rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená a zároveň opísať skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Z uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že nielen k dátumu konania a rozhodnutia okresným súdom, ale aj k momentu rozhodovania odvolacím súdom, musia byť splnené kumulatívne stanovené podmienky, len za ktorých môže dôjsť k nariadeniu NO. Týmito podmienkami sú: 1/ hodnoverné opísanie skutočností odôvodňujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť súdna ochrana navrhovaným neodkladným opatrením a 2/ uvedenie skutočností, ktoré odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Vzhľadom na úpravu v zákone kumulatívnym spôsobom, pre vyhovieť návrhu je potrebné súčasné splnenie týchto podmienok. Súd prvej inštancie v napadnutom uznesení konštatoval splnenie týchto kumulatívnych podmienok a pokiaľ predmetné NO nariadil, tak odvolací súd sa s týmto rozhodnutím stotožnil, za aplikácie ust. § 387 ods. 1 CSP napadnuté uznesenie ako vo výroku vecne správne rozhodnutie potvrdil a podľa § 387 ods. 2 CSP primárne odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia.

28. Len na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a k odvolacím dôvodom žalovanej, krajský súd uvádza nasledovné.

29. Odvolanie ako také je zákonnou úpravou definované ako riadny opravný prostriedok, ktorý môže byť podaný v určenej lehote, na to oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, voči ktorému je prípustné a so stanovenými náležitosťami. Súčasne pri prejednaní odvolania, ktoré uvedené prostriedky spája, je odvolací súd limitovaný rozsahom a dôvodmi odvolania v ňom vymedzenými odvolateľom, pričom ak zákonná úprava ako jednu zo základných podmienok pre možnosť odvolania prejednať stanovuje jeho podanie v zákonnej (odvolacej) lehote (§ 362 CSP), tak odvolací súd sa môže zaoberať len tými relevantnými dôvodmi, ktoré odvolateľ zahrnul do včas podaného odvolania. Inak povedané, pokiaľ odvolateľ uviedol a použil v odvolacom konaní tvrdenia a dôkazy po uplynutí odvolacej lehoty (napr. v neskoršie podanom vyjadrení k vyjadreniu protistrany), tak na takúto novú argumentáciu odvolateľa už nie je možné pri prejednaní prihliadať.

30. V podmienkach danej veci sa teda vzhľadom na vyššie uvedené mohol odvolací súd zaoberať len dôvodmi odvolania uvedenými žalovanou v podanom odvolaní a naopak neprihliadol na tie nové skutočnosti - tvrdenia a dôkazy (zmluva o budúcej zmluve, príjmové pokladničné doklady, sumarizácia záloh, osobitná dohoda zo 4.10.2017, zmluva o prevode obchodného podielu ako prílohy č. 1 - 7 a č. 9) zahrnuté až do písomného vyjadrenia žalovanej nielen k veci samej, ale aj k vyjadreniu žalobcu voči odvolaniu žalovanej. V tomto smere poukazuje odvolací súd na ust. § 364 CSP, podľa ktorého rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Tiež je dôvodné poukázať na ust. § 354 CSP, podľa ktorého na konanie podľa tejto časti sa primerane použijú všeobecné ustanovenia o konaní, ak nie je ustanovené inak. Ide o spoločné ustanovenie k úprave neodkladných, zabezpečovacích a iných opatrení súdu. Pod pojmom „všeobecné ustanovenia o konaní“ je potrebné rozumieť v zásade všetky ustanovenia o konaní ako takom v režime základného konania, t.j. všeobecné ustanovenia, konanie na súde prvej inštancie, konanie o opravných prostriedkoch. Použijú sa tak (primerane) ustanovenia o doručovaní, ustanovenia o priebehu pojednávania, ustanovenia o priebehu konania na odvolacom súde a pod., pokiaľ zákon výslovne neustanovuje inak (k tomu pozri Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. M. Beck, 2016, 1540 s., str. 1181).

31. Relevantné odvolacie dôvody vymedzené v rámci odvolacej lehoty v podanom odvolaní žalovanej sa týkali námietok posúdenia dôvodnosti návrhu žalobcu na nariadenie NO z hľadiska skutkových zistení a z hľadiska právneho posúdenia veci. V rovine skutkovej i právnej vytkla odvolateľka súdu prvej

inštancie [s odkazom na ust. § 365 ods. 1 písm. g), h) CSP], že nezvažoval odplatnosť žalobou vo veci samej napadnutej kúpnej zmluvy, a teda ekvivalentnosť tohto právneho úkonu, ktorý stav podľa nej vylučuje dôvodnosť podanej žaloby - odporovanie právnomu úkonu, z ktorého žalovaná nadobudla do vlastníctva predmetnú nehnuteľnosť. V tomto smere odvolateľka výslovne vytkla okresnému súdu, že „z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, akým spôsobom súd preukazoval dôvodnosť návrhu, ktorému sa má poskytnúť ochrana, preto je jeho rozhodnutie arbitrárne a nepodložené dôkazmi. Súd sa len stotožnil so skutkovými tvrdeniami a právnymi dôvodmi uvedenými žalobcom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom z neho nevyplýva, prečo je nárok, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, dôvodný, v dôsledku čoho je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné“. Z takto formulovaných odvolacích námietok vyplýva, že žalovaná vytkla súdu prvej inštancie aj nedostatky rozhodnutia v procesnej rovine, avšak k nim nevymedzila, či mala na mysli vo vzťahu k namietanej „arbitrárnosti“ a „nepreskúmateľnosti“ rozhodnutia (jeho dôvodov) odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP alebo podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP.

32. Odvolací súd k odvolacím dôvodom žalovanej primárne uvádza, že nezistil ich opodstatnenosť. Je potrebné zdôrazniť osobitný charakter konania a rozhodovania o návrhu na nariadenie NO a s ním spojené špecifiká. Ako odvolací súd už uviedol, všeobecné ustanovenia o konaní pred (prvoinštančným, odvolacím) súdom sú pre konanie o NO aplikovateľné len primerane. Z charakteru tohto osobitného konania daného jeho zmyslom a účelom, vyplýva aj zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie NO. Súd spravidla rozhoduje bez výsluchu a vyjadrenia strán, bez nariadenia pojednávania, pričom sa nevykonáva ani riadne dokazovanie v zmysle úpravy v ust. § 185 a nasl. CSP. Bolo teda správne, ak okresný súd pri rozhodovaní o návrhu žalobcu na nariadenie NO vychádzal z obsahu tohto návrhu a zo skutočností v ňom tvrdených a ktoré boli v súvislosti s podaným návrhom osvedčené (nie preukázané) listinami doloženými k momentu rozhodovania o nariadení NO. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie. Pri ich zisťovaní neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takéhoto postupu je, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvýš (vysoko) pravdepodobné (k tomu obdobne pozri rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 147/2011, 6M Cdo 5/2012). Odvolateľka teda nesprávne a nedôvodne vytkla okresnému súdu, že „nie je zrejmé, akým spôsobom preukazoval dôvodnosť návrhu, ktorému sa má poskytnúť ochrana“. Odvolací súd k tomu už len dodáva, že je potrebné vychádzať v danom prípade z toho, že NO bolo navrhnuté a súdom nariadené v už začatom konaní o určenie neúčinnosti právneho úkonu - na to súd prvej inštancie v rozhodnutí dostatočne reagoval v ods. 1., 9., 10. odôvodnenia, poukázal na to, čím je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu a pasívna vecná legitímácia žalovanej tak v spore vo veci samej ako aj totožne v konaní o nariadenie NO. Aj podľa názoru odvolacieho súdu zo spisu vyplýva dostatočné osvedčenie postavenia žalobcu ako veriteľa pohľadávky voči spoločnosti 3 COM- GTN Hydraulics, s.r.o., Bratislava, IČO: 36 373 818 ako dlžníkov, ktorá bola judikovaná - priznaná súdom v inom konaní Okresného súdu Martin sp. zn. 18Cb/139/2016 v sume 60.803 Eur s úrokom z omeškania 9,05% ročne zo sumy 30.500 Eur od 26.11.2014 do zaplatenia a s úrokom z omeškania 8% ročne zo sumy 30.303 Eur od 21.11.2016 do zaplatenia a s paušálnou náhradou nákladov spojených s uplatnením pohľadávky 40,- Eur. Rovnako dostatočne osvedčil, že žalovaná ako konateľka dlžníka previedla (04.10.2017) do svojho vlastníctva dlžníkovu nehnuteľnosť, a to po vydaní rozsudku (zo 16.03.2017) vo veci sp. zn. 18Cb/139/2016. Žalobca osvedčil aj vedenie exekúcie na základe uvedeného exekučného titulu (o 60.803 Eur s príslušenstvom). Splnil tak podmienku osvedčenia nároku, ktorému sa má poskytnúť súdna ochrana navrhnutým NO. Okresný súd tiež správne poukázal na to, že zmyslom podanej odporovacej žaloby je to, aby sa veriteľ (žalobca) mohol so svojou pohľadávkou uspokojiť z majetku, ktorý dotknutým právnym úkonom ušiel z majetku (vlastníctva) dlžníka, a teda tohto uspokojenia sa domáhať voči nadobúdateľovi tohto majetku (žalovanej).

33. K druhej kumulatívnej podmienke okresný súd prijal záver o osvedčení (teda nie preukázaní), že prevodom nehnuteľnosti odporovaným právnym úkonom na žalovanú došlo k zníženiu majetku dlžníka, čo samé o sebe osvedčuje predpoklad ohrozenia exekúcie a zobral do úvahy aj žalobcom tvrdené a osvedčené okolnosti súbežných prevodov ďalšieho nehnuteľného majetku dlžníka na tretie osoby (ods. 10. odôvodnenia uznesenia), mal teda za splnenú aj túto podmienku pre nariadenie NO. Odvolateľka uvedené závery spochybňovala poukazom na ekvivalentnosť prevodu - za úhradu kúpnej ceny, avšak je potrebné dať za pravdu argumentácii žalobcu vo vyjadrení k odvolaniu, že žalovaná zaplatenie kúpnej ceny v relevantnom procesnom štádiu rozhodovania nepreukázala. Z ust. § 329 ods. 2 CSP vyplýva,

že pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým bol dátum 30. apríl 2019. Podľa obsahu spisového materiálu k tomuto dátumu a ani v rámci podaného odvolania neboli súdu tvrdené ani doložené žiadne konkrétne údaje o úhrade kúpnej ceny žalovanou. Z doloženej kúpnej zmluvy zo 04.10.2017, jej článku IV. vyplýva len to, že predávajúci predáva kupujúcej nehnuteľnosť za dohodnutú cenu 209.015,- Eur. „Spôsob a termín úhrady kúpnej ceny bude predmetom osobitnej dohody uzatvorenej medzi Kupujúcou a Predávajúcim“. To, že predmetná kúpna zmluva reálne tvorila ekvivalentný úkon, teda že sa protihodnota za prevedené vlastnícke právo k nehnuteľnosti - kúpna cena, dostala do majetkovej sféry dlžníka, k rozhodnému momentu pre posúdenie dôvodnosti odvolania žalovanej a podľa stavu v zmysle § 329 ods. 2 CSP, osvedčené nebolo.

34. Ďalšou námietkou žalovanej bolo porušenie princípu proporcionality napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie. Uvedený princíp vyžaduje, aby strana, ktorej má byť neodkladným opatrením uložená povinnosť alebo obmedzenie - ním nebola obmedzená spôsobom neprimeraným povahy veci. Platí totiž, že súd pri úvahe o nariadení neodkladného opatrenia musí zohľadniť aj to, že v konaní o NO je povinný poskytnúť súdnu ochranu nielen strane, ktorá sa nariadenia NO domáha, ale aj strane, voči ktorej NO smeruje. Pri rozhodovaní súdu o tom, či neodkladným opatrením zakáže nakladať s určitou vecou, je potrebné zohľadniť aj to, či týmto obmedzením nevznikne neprimeraná ujma dotknutej (povinnej) strany (k tomu pozri R 17/1967). Žalovaná však v odvolaní nevysvetlila, v čom inom ju nariadené NO neprimerane obmedzuje, okrem poukazu len na (podľa nej) neprimeranosť zabezpečovanej pohľadávky žalobcu - 60.803,- Eur s príslušenstvom, oproti všeobecnej hodnote nehnuteľností dotknutých nariadeným neodkladným opatrením - 197.000 Eur k dátumu povolenia vkladu vlastníckeho práva, a to podľa k odvolaniu doloženého Znaleckého posudku č. 83/2019 z 22.05.2019 vypracovaného znalcom Ing. Jánom Gregušom, Hurbanova 5/18, 036 01 Martin, ev. č. 914437, znalcom z odboru: Stavebníctvo, Odhad hodnoty nehnuteľností, ako súkromný znalecký posudok (§ 209 CSP). V procesnej rovine a pre úplnosť k tomuto dôkazu odvolací súd uvádza, že bol žalovanou doložený až v štádiu podaného odvolania, avšak posudok hodnotí stav (všeobecnú cenu dotknutých nehnuteľností) predchádzajúci dátumu vydania uznesenia o NO, preto je z hľadiska úpravy v ust. § 329 ods. 2 CSP akceptovateľným prostriedkom procesnej obrany a odvolacím dôvodom, na ktorý odvolací súd prihladal. V tomto smere odvolací súd poukazuje (a contrario) aj na Nález Ústavného súdu SR zo 06.09.2018, sp. zn. II. ÚS 202/2018, podľa ktorého „...V konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, resp. zabezpečovacieho opatrenia, v ktorom strana konania, proti ktorej návrh smeruje, nemá možnosť zaujať stanovisko k návrhu pred rozhodnutím prvostupňového súdu, taký postup odvolacieho súdu, ktorým sa tento odmietne zaoberať odvolacou argumentáciou dotknutej strany konania a ňou predloženými listinnými dôkazmi s poukazom na to, že pre zabezpečovacie opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania prvostupňového uznesenia, treba považovať za popretie podstaty a zmyslu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru“.

35. V danom prípade však odvolací súd skutočnosť, že zabezpečovaná pohľadávka (bez príslušenstva) dosahuje cca tretinu doloženej všeobecnej hodnoty nehnuteľností (k dátumu prevodu ich vlastníctva na žalovanú), nepovažuje samu o sebe za nedodržanie princípu proporcionality pri rozhodovaní o nariadení NO. Predsa ide tu o celkové posúdenie, vyvažovanie oprávnených záujmov oboch oproti sebe stojacich sporových strán, čo nemožno zužovať len na otázku hodnoty zabezpečovanej peňažnej pohľadávky oproti hodnote neodkladným opatrením dotknutých nehnuteľností. V danom prípade je potrebné poukázať na osvedčené konkrétne okolnosti i charakter sporu, v ktorom prevažuje význam - zmysel podanej žaloby veriteľa o určenie neúčinnosti dvojstranného právneho úkonu, kde na oboch zmluvných stranách kúpnu zmluvu podpísala žalovaná - na strane predávajúceho (dlžníka žalobcu) ako jeho štatutárny zástupca a na strane kupujúceho ako fyzická osoba - nadobúdateľ nehnuteľností, pričom ak v čase prevodu nepochybne vedela o výške judikovanej pohľadávky žalobcu voči dlžníkovi a hodnote (kúpnej cene) prevádzaného majetku, ktorej zaplatenie ani v rámci odvolania neosvedčila, tak sa nemôže úspešne brániť poukazovaním na princíp proporcionality. V podmienkach daného prípadu teda prevažuje neodkladná a dočasná ochrana práv a oprávnených záujmov žalobcu ako veriteľa pri zabezpečení uspokojenia jeho judikovanej peňažnej pohľadávky voči dlžníkovi oproti právam a oprávneným záujmom vlastníka nehnuteľností nadobudnutých od dlžníka žalobcu. Navyše podľa názoru odvolacieho súdu v posudzovanom prípade pomer medzi hodnotou zabezpečovanej pohľadávky s príslušenstvom a hodnotou (kúpnu cenou) nehnuteľností tvoriacej predmet NO, nie je ani sám osebe takým hrubým nepomerom, ktorým by malo dôjsť k neprimeranému zásahu do práv žalovanej v rozpore

so zásadou proporcionality. Za taký hrubý nepomer by bolo možné podľa úvahy odvolacieho súdu v zásade považovať pomer hodnoty zabezpečovanej pohľadávky do 10% z hodnoty nehnuteľnosti.

36. K námietke, že súd prvej inštancie zakázal žalovanej nakladať s nehnuteľnosťou, ktorá je nepomerne vyššej hodnoty ako je hodnota žalobcovej judikovanej pohľadávky, a teda došlo k zásahu do žalovanej ústavou garantovaných práv - k zásahu do vlastníckeho práva žalovanej nad nevyhnutnú mieru, odvolací súd tiež dodáva, že sama žalovaná poukázala v odvolaní na to, že od povolenia vkladu vlastníctva ku dňu 06.10.2017 „má nehnuteľnosť vo výlučnom vlastníctve a nepodniká žiadne kroky, ktoré by vzbudzovali akékoľvek podozrenie o jej úmysle túto previesť na tretiu osobu. V žiadnom prípade tak nemožno hovoriť o opätovnom prevode vlastníckeho práva ako to uvádzal žalobca“. Ak teda žalovaná s nehnuteľnosťou nemieni disponovať - ďalej ju predať a bližšie (okrem poukazu na diskrepanciu medzi hodnotou zabezpečovanej pohľadávky a hodnotou nehnuteľnosti) neuviedla, v čom konkrétne ju nariadené NO obmedzuje, potom odvolací súd nemohol posúdiť túto jej argumentáciu ako opodstatnenú a ktorá by mohla mať relevantný vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

37. K uvedenému napokon odvolací súd dodáva a zdôrazňuje, že je opodstatnené prihliadať na charakter sporu z odporovania právneho úkonu a pri splnení zákonom stanovených podmienok neodkladné opatrenie zákazom nakladania s nehnuteľnosťou (predmetom odporovaného právneho úkonu) voči nadobúdateľovi nariadiť aj z dôvodu zachovania aktívnej vecnej legitímácie veriteľa a pasívnej vecnej legitímácie (prvého) nadobúdateľa dlžníkovho majetku; je teda daná aj potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán. V tomto smere žalobca opodstatnene poukázal na svoju obavu z možných následných urýchlených prevodov predmetných nehnuteľností na ďalších nadobúdateľov, ak k tomu už aj došlo vo vzťahu k ostatnému nehnuteľnému majetku dlžníka, hoci prevedené na subjekty odchylné od žalovanej. V takomto prípade na prípadný výslovný vonkajší prejav (úkon) žalovanej, priamo svedčiaci o úmysle vlastníctvo k zabezpečovaným nehnuteľnostiam ďalej previesť na iného, čakať nemožno. K uvedenej otázke bolo prijatých viacero rozhodnutí krajských (odvolacích) súdov, na ktoré poukazuje aj odborná literatúra a z ktorej vyplýva právny názor zhodný s názorom odvolacieho súdu v danom prípade, a to, že v prípade odporovacej žaloby existuje motivácia žalovanej strany previesť vlastníctvo k nehnuteľnostiam na tretiu osobu (k tomu napr. Krajský súd v Prešove, sp. zn. 8Co/23/2015). Ďalej sa poukazuje aj na rozhodnutia odvolacích súdov v iných konaniach o odporovacej žalobe, napr. Krajský súd v Trenčíne, sp. zn. 5Co/278/2014, podľa ktorého: „Ak by sa vyčkávalo na prejavenie úmyslu odporkyne nehnuteľnosti scudziť, mohlo by dôjsť k ďalšiemu prevodu, po realizácii ktorého by sa právne postavenie navrhovateľa zhoršilo do takej miery, že by bolo otázne, či sa mu ešte oplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu v konaní vo veci.“, Krajský súd v Prešove, sp. zn. 18Co/44/2015: „...Práve vyčkávaním na prejavenie úmyslu zo strany žalovaných by mohlo dôjsť k ďalšiemu prevodu, pri ktorom by už ochrana vo vzťahu k žalobcovi bola výrazne znížená. Preto postačuje preukázanie dôvodnej obavy na to, aby bolo vyhovené návrhu na vydanie predbežného opatrenia, ktoré by prakticky stratilo význam, ak by sa vyžadoval zásadne len predložený dôkaz o snahe žalovaných nakladať s nehnuteľnosťou.“ a Krajský súd v Trenčíne, sp. zn. 17Co/255/2016: „Zámer dispozície s nehnuteľnosťou sa dá osobe nezúčastnenej na takejto dispozícii zistiť spravidla, až keď táto dispozícia nastane (plomba), alebo až po jej zrealizovaní (zavkladovanie). Pokiaľ má byť ochrana pred nežiaducou dispozíciou s nehnuteľnosťou poskytnutá formou predbežného opatrenia účinne, nemožno vyčkávať na stav, keď sa táto dispozícia stane pre nezúčastnenú osobu zrejmá, pretože jej potom už predbežným opatrením nemožno zabrániť...“.

38. Vzhľadom na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a správnosť dôvodov, pre ktoré došlo k vyhovneniu návrhu žalobcu na nariadenie NO, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje, bolo uznesenie okresného súdu napadnuté odvolaním žalobcu potvrdené (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

39. Pre úplnosť odvolací súd poukazuje na čl. 46 ods. 4 Ústavy SR, z ktorého vyplýva, že podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanovuje zákon. V danom prípade podmienky pre vyhovnenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia upravuje ust. § 324 a nasl. CSP, preto bolo potrebné tak v konaní pred okresným súdom, ako aj vo vyvolanom odvolacom konaní pred krajským súdom posudzovať, či boli splnené podmienky zákonom stanovené na nariadenie NO.

40. K (ne)primeranosti nariadeného NO odvolací súd uvádza aj to, že NO má len dočasný charakter, časovo obmedzenú právoplatnosť skončenia konania vo veci samej (sp. zn. 17Cb/27/2019), pričom

možný zánik a zrušenie NO nariadeného po začatí konania vo veci samej je upravené v ust. § 333 - § 335 CSP. Náhradu škody a inej ujmy strany dotknutej nariadeným NO voči jeho navrhovateľovi upravuje ust. § 340 CSP.

41. Krajský súd dospel k záveru, že v posudzovanom prípade boli splnené kumulatívne stanovené podmienky pre nariadenie NO tak, ako o tom správne rozhodol v napadnutom uznesení okresný súd. Preto napadnuté uznesenie o nariadení NO potvrdil, a to podľa stavu ku dňu rozhodnutia súdom prvej inštancie.

42. O náhrade trov tohto odvolacieho konania nebolo samostatne rozhodované, keďže k napadnutému rozhodnutiu o nariadení NO došlo po začatí konania vo veci samej; o náhrade trov tak rozhodne súd prvej inštancie v rámci konečného rozhodnutia vo veci samej.

43. Rozhodnutie prijal odvolací súd v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.